

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. S. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 19.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 20-20 verte akt ZUS dotyczących J.S.)

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił E. M. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 19.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 17 – 17 verte akt ZUS dotyczących E. M.)

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił H. P. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 19.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 19-19 verte akt ZUS dotyczących H. P.)

Decyzją z dnia 4 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. S. (2) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 19.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 14-14 verte akt ZUS dotyczących J. S.)

Decyzją z dnia 15 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił U. Ł. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 21.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 1-18 verte akt ZUS dotyczących U. Ł.)

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. S. (4) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 21.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 14-14 verte akt ZUS dotyczących J. S.)

Decyzją z dnia 1 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił M. T. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż na wniosek ubezpieczonego a nie z inicjatywy pracodawcy zostało zawarte w dniu 20.01.2015 r. porozumienie stron, rozwiązujące umowę o pracę. (decyzja k. 23-23 verte akt ZUS dotyczących M. T.)

Od powyższych decyzji wnioskodawcy odwołali się w dniach 9, 15, 17 i 24 września 2015 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do spornych świadczeń. Skarżący podnieśli, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na podstawie porozumienia pracownika z pracodawcą, które zostało zawarte w związku z przeprowadzonym w zakładzie pracy - (...) S.A Centralny Zakład Spółki w W. (...), zainicjowanym przez pracodawcę, że faktyczną przyczynę rozwiązania umowy o pracę stanowiła restrukturyzacja zatrudnienia w spółce z przyczyn dotyczących zakładu pracy, zaś (...) nie stanowił nic innego jak ofertę, którą pracodawca kierował do pracownika. Podnieśli, że porozumienie stron rozwiązujące umowę o pracę zostało zawarte na wniosek pracownika, jednakże fakt ten w ocenie ubezpieczonych nie może być interpretowany na równi z rozwiązaniem umowy o pracę z inicjatywy pracownika, bo inicjatywa rozwiązania stosunku pracy zaistniała po stronie pracodawcy. Wnioskodawcy podkreślili, że w wyniku podpisania porozumienia stron rozwiązującego stosunek pracy, pracodawca wypłacił im należną zgodnie z przepisami z ustawy z 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.), odpłatność. (odwołania k. 2 – 3, k. 2 – 3 akt

o sygn. VIII U 2575/15, k. 2 – 3 akt o sygn. VIII U 2576/15, k. 2 – 3 VIII U 2655/15, k. 2 – 3 VIII U 2766/15, k. 2 – 3 VIII U 2623/15, k. 2 – 3 VIII U 2624/15)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji. (odpowiedzi na odwołania k. 13-13 verte, k. 13-13 akt o sygn. VIII U 2575/15, k. 13-13 akt o sygn. VIII U 2576/15, k. 13-13 VIII U 2655/15, k. 13-13 VIII U 2766/15, k. 13-13 VIII U 2623/15, k. 18-18 VIII U 2624/15)

Na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy z odwołań wnioskodawców. (okoliczność bezsporna)

Na terminie rozprawy z dnia 24 maja 2016 r. pełnomocnik wnioskodawców złożył wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł także o zasądzenie odsetek od świadczeń przedemerytalnych od dnia następującego po dniach złożenia przez wnioskodawców wniosków o te świadczenia. (e - protokół rozprawy z dnia 24.05.2016 r. zapis 00:02:27)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniony od dnia 1 września 1971 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. był zatrudniony w (...) S.A. Centralnym Zakładzie Spółki w W., ostatnio na stanowisku starszego specjalisty mechanika w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 10 akt ZUS dotyczących J. S.)

E. M. (1) urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniony od dnia 1 września 1971 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. był zatrudniony w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku starszego specjalisty elektromontera w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 9 akt ZUS E. M.)

H. P. (1) urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniona od dnia 7 września 1978 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. była zatrudniona w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku starszego odprawiacza w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 10 akt ZUS dot.H. P.)

J. S. (2) urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniona od dnia 1 września 1976 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. była zatrudniona w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku starszego odprawiacza pociągów w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 6 akt ZUS dot.J. S.)

U. Ł. (1) urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniona od dnia 1 września 1982 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. była zatrudniona w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku starszego kasjera towarowego w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 7 akt ZUS dot.U. Ł.)

J. S. (4) urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniona od dnia 10 sierpnia (...). do dnia 31 stycznia 2015 r. była zatrudniona w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku specjalisty w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 10 akt ZUS dot.J. S.)

M. T. (1) urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wyżej wymieniony od dnia 1 września 1971 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. był zatrudniony w (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. ostatnio na stanowisku starszego specjalisty mechanika w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy k. 6 akt ZUS dot.M. T.)

(...) S.A. w dniu 17 listopada 2014 r. podjęło uchwałę dotyczącą (...). Na podstawie tego został opracowany regulamin dobrowolnych odejść.

W § 1 pkt 2 regulamin przewidywał, że celem wprowadzenie przedmiotowego programu jest restrukturyzacja zatrudnienia u pracodawcy z jednoczesnym wprowadzeniem dodatkowych świadczeń dla pracowników rozwiązujących umowy o pracę w ramach Programu. Według § 2 przepisy niniejszego programu miały zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę przez pracodawcę. Przepisy programu nie miały zastosowania do pracowników, którzy na dzień wejścia w życie programu pozostawali w okresie wypowiedzenia umowy o pracę lub z którymi zawarto porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę. Pracodawca był podmiotem wyłącznie uprawnionym do oceny spełniania przez pracownika kryteriów objęcia Programem. Warunkiem skorzystania z Programu było złożenie przez pracownika wniosku o przystąpienie do programu. Przystąpienie do Programu stanowiło uprawnienie pracownika i było w pełni dobrowolne. Pracownik przystępował do Programu poprzez złożenie w nieprzekraczalnym terminie od dnia 29 grudnia 2014 r. do dnia 15 stycznia 2015 r. wniosku. W myśl § 3 pkt. 4 regulaminu złożenie wniosku przez pracownika było równoznaczne z jego nieodwołalną ofertą rozwiązania umowy o pracę w trybie porozumienia stron na zasadach określonych w Programie. Stosownie do § 3 pkt. 5 i 6 regulaminu pracodawca podejmował decyzję o wyrażeniu zgody na rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem, który złożył wniosek a decyzja ta miała charakter uznaniowy i leżała w wyłącznej kompetencji pracodawcy. Pracodawca miał nie wyrazić zgody na rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem w ramach programu w szczególności wtedy, gdy przemawiała za tym celowość dalszego zatrudnienia tego pracownika, uzasadniona względami organizacyjnymi lub ekonomicznymi leżącymi po stronie pracodawcy. Brak wyrażenia zgody przez pracodawcę na rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem, który złożył wniosek nie stanowi podstawy do podnoszenia przez pracownika roszczeń z tego tytułu. § 3 pkt. 11 przewidywał zaś, że rozwiązanie umowy o pracę w ramach Programu następuje z przyczyn niedotyczących pracowników w rozumieniu ustawy z dnia z ustawy z 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.). Pracodawca w § 3 pkt. 12 zobowiązał się wskazać w indywidualnych świadectwach pracy pracowników, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu z przyczyn niedotyczących pracownika zgodnie z przepisami ustawy z dnia z 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Regulamin (...) został podpisany przez dyrektora zakładu w dniu 28 listopada 2014 r.

(uchwała Zarządu (...) S.A. z 17.11.2014 r. k. 5, regulamin z 28.11.2014 r. k. 4 - 12)

Przyczyną rozwiązania umów o pracę z wnioskodawcami była racjonalizacja zatrudnienia w centralnym zakładzie spółki w W. w oparciu o program dobrowolnych odejść z 28 listopada 2014 roku. Do rozwiązania tych umów doszło z inicjatywy pracodawcy. Pracownicy zgłaszali tylko chęć skorzystania z programu dobrowolnych odejść, ale decyzja leżała po stronie pracodawcy. Innego powodu rozwiązania z wnioskodawcami umów o pracę nie było. Umowy zostały rozwiązane w trybie porozumienia stron w związku z art. 10 ustawy o zwolnieniach grupowych. Program dobrowolnych odejść wynikał z nienajlepszej sytuacji ekonomicznej, spadku przewozów w (...) S.A. Z programu dobrowolnych odejść w zakładzie skorzystało 474 pracowników. Wnioski były składane w grudniu 2014 roku, a umowy rozwiązały się z końcem stycznia 2015 roku. Sytuacja w spółce nadal nie była najlepsza, w związku z czym w maju 2015 roku wprowadzony został kolejny program dobrowolnych odejść z datą rozwiązania umów 30 czerwca 2015 roku, z czego skorzystało 107 pracowników. Gdyby nie doszło do rozwiązania umów o pracę w trybie porozumienia stron mogłoby dojść do rozwiązania umów przez pracodawcę z przyczyn dotyczących zakładu pracy bez dodatkowych rekompensat dla pracowników. Pracownicy odchodzący z pracy z tego programu otrzymali też odprawy przewidziane z ustawie z 2003 roku. (zeznania świadka B. K. – e-protokół rozprawy 00:05:35 – 00:11:13)

W świadectwach pracy wystawionych przez (...) S.A wskazano, że rozwiązanie z ubezpieczonymi umów nastąpiło w drodze porozumienia stron na podstawie art. 30 § 1 pkt. 1 kp w zw. z art. 10 ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.). Wskazano, że rozwiązanie umów nastąpiło wyłącznie z przyczyn niedotyczących pracownika. (niesporne)

J. S. (1) w dniu 2 lutego 2015 r. został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. i uzyskał status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierał z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawcy przekracza 40 lat. (zaświadczenie k. 11, wniosek k 1-5, zestawienie k 14-19 akt ZUS dotyczących J. S.)

E. M. (1) w dniu 3 lutego 2015 r. został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. i uzyskał status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierał z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 11 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawcy przekracza 40 lat. (zaświadczenie k. 8, wniosek k 1-5, zestawienie k 14-16 akt ZUS dotyczących E. M.)

H. P. (1) w dniu 2 lutego 2015 r. została zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. i uzyskała status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierała z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawczyni przekracza 30 lat. (zaświadczenie k. 11, wniosek k 1-5, zestawienie k 15-18 akt ZUS dotyczących H. P.)

J. S. (2) w dniu 2 lutego 2015 r. została zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy Ł. – Wschód w Ł. i uzyskała status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 31 lipca 2015 r. pobierała z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawczyni przekracza 30 lat. (zaświadczenie k. 7, wniosek k 1-5, zestawienie k 12-13 akt ZUS dotyczących J. S.)

U. Ł. (1) w dniu 2 lutego 2015 r. została zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. i uzyskała status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierała z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawczyni przekracza 30 lat. (zaświadczenie k. 8, wniosek k 1-5, zestawienie k 14-17 akt ZUS dotyczących U. Ł.)

J. S. (4) w dniu 2 lutego 2015 r. została zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. i uzyskała status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierała z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawczyni przekracza 30 lat. (zaświadczenie k. 7, wniosek k 1-5, zestawienie k 13 akt ZUS dotyczących J. S.)

M. T. (1) w dniu 2 lutego 2015 r. został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. i uzyskał status osoby bezrobotnej. Od dnia 2 lutego 2015 r. do 1 lutego 2016 r. pobierał z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W dniu 3 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o świadczenie

przedemerytalne. Okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawcy przekracza 40 lat. (zaświadczenie k. 7-8, wnioski k 1-5, zestawienie k 22 akt ZUS dotyczących M. T.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych ZUS: i dokumenty w postaci Uchwały Zarządu (...) S.A. z 17.11.2014 r. i Regulamin (...) z 28.11.2014 r. oraz o zeznania świadka B. G. – (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W..

Zeznania powołanego świadka mają tym większy walor dowodowy, że pochodzą od osoby, która zajmowała się w przedmiotowym zakładzie pracy sprawami pracowniczymi w spornych okresach zatrudnienia i korelują one z zeznaniami wnioskodawców oraz dokumentami w postaci Uchwały Zarządu (...) S.A. z 17.11.2014 r. oraz Regulaminu z 28.11.2014 r. a nadto także świadectwami pracy wnioskodawców, w których wskazano, że rozwiązanie umów nastąpiło wyłącznie z przyczyn nie dotyczących pracowników. Wyżej wymieniony świadek ma zatem jako przedstawiciel pracodawcy pełną wiedzę na temat okoliczności i przyczyn rozwiązania z wnioskodawcami stosunku pracy, ponadto nie ma żadnego interesu w tym, by zeznawać na ich korzyść, gdyż jest dla nich osobą obcą. Stanowi tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Podkreślić należy także, iż zeznania przedmiotowego świadka nie zostały zasadnie podważone przez organ rentowy w toku procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołana wnioskodawców są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 5, ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 t.j.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Natomiast art. 2 ust. 3, przywołanej ustawy, stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- 3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 145 wraz z późniejszymi zmianami), przez przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć, między innymi, rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2014 r., poz. 1502, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników.

Przyczyny nie dotyczące pracowników wynikają z ustawy z 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz. U. z 2015 r., poz. 192 ze zm.). Uważa się za nie przyczyny ekonomiczne, organizacyjne, produkcyjne lub technologiczne powodujące konieczność dokonania tzw. zwolnień grupowych przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników. W wypadku pracodawcy

zatrudniającego mniejszą ilość osób (do którego nie mają zastosowania przepisy ustawy z 13.03.2003 r.) za „przyczyny dotyczące zakładu pracy” należy uważać takie same powody, jak wskazane powyżej. Jednoznacznie wskazuje na to określenie „z tych przyczyn” użyte w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a ustawy z 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 maja 2008 roku, III AUa 1567/07)

W niniejszym postępowaniu należało rozstrzygnąć, czy zatrudnieniewnioskodawców ustało w skutek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia tj. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zgodnie bowiem z cytowanym wyżej art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych okoliczność ta stanowi niezbędną przesłankę nabycia świadczenia przedemerytalnego.

Ustalenia dokonane w toku przedmiotowej sprawy uzasadniają zmianę zaskarżonych decyzji. Przeprowadzone postępowanie sądowe wykazało bowiem, że wnioskodawcy spełnili wymagane przez ustawodawcę warunki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w cytowanym art. 2 ust. 1 pkt. 5 oraz ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 r.

Z dniem 31 stycznia 2015 r. zakład pracy (...) S.A. Centralny Zakład Spółki w W. rozwiązał z ubezpieczonymi stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy na mocy porozumienia stron. Przyczyną rozwiązania umów o pracę z wnioskodawcami była racjonalizacja zatrudnienia w centralnym zakładzie spółki w W. w oparciu o program dobrowolnych odejść z 28 listopada 2014 roku. Do rozwiązania tych umów doszło z inicjatywy pracodawcy. Pracownicy zgłaszali tylko chęć skorzystania z programu dobrowolnych odejść, ale decyzja leżała po stronie pracodawcy. Innego powodu rozwiązania z wnioskodawcami umów o pracę nie było. Umowy zostały rozwiązane w trybie porozumienia stron w związku z art. 10 ustawy o zwolnieniach grupowych. Program dobrowolnych odejść wynikał z nienajlepszej sytuacji ekonomicznej, spadku przewozów w (...) S.A. Z programu dobrowolnych odejść w zakładzie skorzystało 474 pracowników. Wnioski były składane w grudniu 2014 roku, a umowy rozwiązały się z końcem stycznia 2015 roku. Sytuacja w spółce nadal nie była najlepsza, w związku z czym w maju 2015 roku wprowadzony został kolejny program dobrowolnych odejść z datą rozwiązania umów 30 czerwca 2015 roku, z czego skorzystało 107 pracowników. Gdyby nie doszło do rozwiązania umów o pracę w trybie porozumienia stron mogłoby dojść do rozwiązania umów przez pracodawcę z przyczyn dotyczących zakładu pracy bez dodatkowych rekompensat dla pracowników. Pracownicy odchodzący z pracy z tego programu otrzymali też odprawy przewidziane z ustawie z 2003 roku.

Zatem w tym miejscu uznać należy, że wnioskodawcy spełnili wszystkie wymagane przez ustawodawcę warunki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w cytowanym art. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku, gdyż spełnienie przez ubezpieczonych pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie powyższego świadczenia było między stronami bezsporne.

Mając na względzie wymienione okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i przyznał wnioskodawcom prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie stosownie do treści art. 7 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 r.

Wobec czasowej niedopuszczalności drogi sądowej w zakresie roszczeń o odsetki od przyznanych świadczeń – dotychczas niezgłoszonych do organu rentowego Sąd na podstawie art.464§1 k.p.c. przekazał pozwanemu organowi sprawę w tym zakresie.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez a wnioskodawców. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 507 j.t).